

vil derhos blive nødvendigt senere at fremsætte Lovforslag angaaende Ændringer i Lovgivningen om Rettens Pleje.

Forslagets Titel er forkortet ved Udeladelse af Ordet »Almindelig«, idet Titelen »Borgerlig Straffelov« efter Ministerens Mening indeholder en fyldestgørende Karakteristik af Lovforslagets Indhold.

Justitsministeren udtalte ved Fremsættelsen, at hans Hensigt med at fremsætte det — saa sent hen paa Samlingen — ikke var at faa det til Behandling, men kun at give Medlemmerne Lejlighed til at gøre sig bekendt med det, saa at Arbejdet paa det straks til Efteraaret kunde paabegyndes.

Ministeren nævnte nogle Hovedpunkter, paa hvilke Lovforslaget, der i højere Grad end de tidligere holder sig til Straffelovskommissionens Udkast, skiller sig fra det af Minister Steincke fremsatte.

Det første er Tilregnelighedsspørgsmaalet, Spørgsmaalet, om Sindssygdом skal afgøres af Domstolene og ikke af Lægerne, og her overlader Lovforslaget i Modsætning til det tidligere Afgørelsen til Domstolene.

Et andet Punkt er Forholdet mellem Domstolene og Administrationen. Det tidligere Forslag lagde en hel Del Afgørelser over til Administrationen, Afgørelser, som efter nærværende Forslag skal træffes af Domstolene. Derfor har Lovforslaget ogsaa opretholdt den saakaldte Fængselsret.

Hvad angaar Strafarterne, opretholdt det tidligere Forslag Tugthus som særlig Straf, medens den nu er udeladt.

Fremdeles er der Forandring i Bødesystemet. Ligesom i det forrige Forslag fastholdes, at naar en Mand skal idømmes Bøde, maa man saa vidt muligt søge at blive klar over hans økonomiske Forhold og saa lade Bødens Størrelse rette sig derefter. Men medens det tidligere Regeringsforslag naaede hertil ved Hjælp af Dagbodssystemet, søges Tanken nu gennemført ved, at Anklagemyndighederne skal søge at fremskaffe alle de Oplysninger, som er nødvendige for at bedømme vedkommendes økonomiske Forhold, hvorefter saa Bøden fastsættes.

Endelig bemærkede Ministeren med Hensyn til den almindelige Del af Lovforslaget, at Lovforslaget i stor Udstrækning lægger Afgørelserne fra Justitsministeren over til Rigsadvokaten med den Hensigt, at den politisk interesserede Minister i mange Tilfælde ikke skal have Afgørelsen, men den skal ligge hos den Mand, der ikke paa samme Maade er inde i det politiske Liv.

I den specielle Del er der en Række Punkter, hvor Forslaget afviger fra det tidligere, hvilket navnlig er en Følge af, at det som nævnt i højere Grad end dette følger Kommissionsforslaget. De fleste af Afvigelserne mellem de to Forslag vil findes omtalt nedenfor.